

LEOKADIA CUDOWSKA

1. St. ochotniczka Leokadia z Gogolewskich, córka Józefa i Teodozji, urodzona 15 marca 1904 r. w majątku Rogowo, pow. i wojew. Białystok
2. Aresztowana zostałam 7 stycznia 1940 r. w mieście Białystok. 12 stycznia zostałam wywieziona z Białegostoku do więzienia w Grodnie i siedziałam tam do 8 lutego 1941. Tego dnia zostałam wywieziona do więzienia w Brześciu nad Bugiem i tam siedziałam do 28 lutego.
3. Dnia 28 lutego 1941 zostałam wywieziona do ZSRR do łagieru, przyjechałam do miejscowości Rozpret 5 marca, do punktu rozdzielczego, a 12 marca 1941 wywieziono mnie do drugiego łagieru Roim, gdzie byłam do 3 kwietnia 1941. Wywieziono mnie [następnie] do łagieru Orłoworozowo, w nowosybirskiej oblasti, gdzie przebywałam do 29 września 1941.
4. Dnia 29 września 1941 zostałam zwolniona z łagieru na podstawie amnestii z 12 sierpnia 1941 dla obywateli polskich i tego samego dnia wyjechałam do miejsca mi wyznaczonego, to jest do miasta Omska, gdzie przebywałam od 10 października do 18 listopada 1941.
5. Dnia 18 listopada 1941 z Omska wyjechałam do Buzułuku, gdzie przybyłam 25 listopada.
6. Dnia 25 listopada 1941 zostałam zarejestrowana w Ośrodku Zapasowym Kobiet, a 4 grudnia zachorowałam na tyfus i przeleżałam w szpitalu do 5 stycznia 1942 na oddziale zakaźnym.
7. Dnia 9 stycznia 1942 zostałam przyjęta przez komisję wojskowo-lekarską i przydzielono mnie do Oddziału Plutonu Gospodarczego, gdzie pracowałam do 20 stycznia 1942 w kuchni.
8. Dnia 20 stycznia z Buzułuku wyjechałam do Guzaru, przybyłam na miejsce 27 stycznia i pozostałam do 5 lutego, kiedy zostałam przeniesiona do Szefostwa Uzbrojenia, gdzie pracowałam do 28 lutego.
9. Dnia 28 lutego na własną prośbę zostałam przeniesiona do Szpitala Garnizonowego nr 2 w Guzarze, gdzie pracowałam do 12 sierpnia 1942.
10. Dnia 12 sierpnia wyjechałam ze szpitalem i 19 sierpnia przyjechałam do Pahlevi, gdzie pracowałam w Szpitalu Ewakuacyjnym nr 1 w izbie przyjęć do 15 października 1942.

11. 15 października z Pahlevi wyjechałam do Iraku, przybyłam na miejsce 19 października ze szpitalem i pozostałam nadal w pracy w Szpitalu Wojennym nr 3 do dnia dzisiejszego.

12. Powód mojego aresztowania: 1. ucieczka mojego męża z Urzędem Skarbowym do Rumunii, 2. ucieczka syna do okupowanej Polski, do Warszawy, 3. ukrywanie członków organizacji i przynależność do organizacji, za co zasądzono mi osiem lat TIZ plus trzy lata *porażenia* praw.